

смисъл).

В същото време обаче не бива да се елиминират и някои вътрешни явления, процеси и тенденции в тях, характерни за ромското население. Блесналата слава на организацията, вестника и театър "Рома" стават арена на сблъсъци между лидерски амбиции и стремежи на две поколения. Първите ръководители започват да се превръщат в "сянка", под която младите не намират достатъчно "влага" и "въздух", за да дишат, живеят и творят. Формира се своеобразно разцепление, което през 1950 година налага старото ръководство на ромите да отстъпи място на по-младата генерация от него. Наложената смяна се манифестира и чрез смяната на името на циганския вестник, който от "Романо еси" ("Цигански глас") става **"Нево дром"** ("Нов път").

На фона на новите тенденции в партийната и държавната политика към етническите общности в страната разривт между ромските поколения в ръководните среди не се преодолява, а дори се задълбочава. Много от редовите цигани не гласуват достатъчно доверие на "младите" и доста бързо циганската организация губи популярност, вестник "Нево дром" успява да излезе само в три броя и загива, а театър "Рома" постепенно изчезва от театралния живот в страната.

При така създаденото положение, напълно естествено "старите" групирани около Шакир Пашов, започват да винят "младите" за този троен провал, а "младите" - предимно Мустафа Алиев (Мануш Романов) и Сульо Метков - да винят "старите".

Упадъкът на обществено-политическия и културно-просветен живот сред ромите продължава почти цели 6 години. През 1956 година, предимно по инициатива на хора от старото поколение ръководители се възражда дейността на самодейния художествено-музикален колектив "Рома". Под ръководството на Яшар Маликов се създава и самодеен художествен колектив за музика, песни и танци, в дейността на който особено известни са имената на Сабрия Нено Пашова и Асиба Алиева, както и на Али Метов. По това време Мустафа Алиев вече е драматург в Плевен и като такъв помага на колектива на театъра и осъществява постановката на